

Niin tyypillistä Ronia !

Ronihan sai lempinimensä "Romppasen romukauppa" , koska hän oli erilaisten lelujen ja luiden vankkumaton fani. Jopa näyttelymatkoilla piti olla mukana iso kasa leluja - vinkuleluista puruluihin. Hän leikki todellakin viimeiseen asti nuoren bostonin lailla - kunnes aika koitti.

"Satumetsän laidalla oli portti.

Se oli pieni portti, pienin kaikista.

Niin vihreä se portti oli ja täynnä pieniä kirsikankukkia. Siitä mahtui kulkemaan läpi vain harvassa ja yksitellen.

Se oli taivaan portti pois Satumetsästä.

Ja sen portin läpi kulkivat kerran kaikki koirat, niin rauhallisena mieleltään, kevyesti askeltaen.

Portin takana oli ikuinen meri ja suuremmat metsät.

Se oli uusi kaunis maailma, satujen koirataivas.

Kerran iltana rauhaisana, portin luokse kulki koira.

Vanha iältänsä ja jo uupunut voimiltansa.

Rauhallisena se kulki, kulki ikuisuuden portille niin pienelle portille, josta läpi kuljettiin vain yksin.

Pieni koira istui, katsoi portista kauas.

Näki valon ja ihastui siihen, niin kauniilta valo näytti.

Olisi valon ottanut kiinni, mutta se paistoi portin toisella puolella.

Niin askeleen rohkean otti lähemmäs.

Niin kuin tähdeksi olisi syntynyt, pieni koira, se muuttui kevyeksi aivan, niin onnelliseksi se itsensä tuns.

Valo kaunis teki sen taas nuoreksi ja rohkeaksi.

Se istui katsomaan, odottamaan seuraavaa kulkijaa.

Niin on koirani mennyt siitä portista.

Kauniimmalla puolen ne vapaana juoksentelevat.

Miksi suren, miksi itken niin paljon?

Koirani on rauhallinen ja tyyni. Sen on hyvä olla. "

(kirjoittaja tuntematon)

